

[Erik Eriksen.]

lighederne og uretfærdighederne i lovforslaget om stabiliseringslånet, som også den tidligere taler har været inde på, og konsekvenserne deraf er så åbenlyse, at det slet ikke er sikkert, at regeringspartierne virkelig tør gennemføre det. Det får vi se.

Jeg vender mig igen til den højtærede statsministers tale i dag. Jeg tænker her på hans oplæsning af den meget omtalte protokol. Jeg har ingen bemærkninger at gøre til statsministeren i den henseende, men jeg må sige, at ved at lytte står det mig fuldkommen klart — sådan er billedet for mig — at de to små støttepartier, der er blevet medlem af regeringen, i virkeligheden er helt i lommen på socialdemokratiet. Jeg kan i virkeligheden nu fuldt ud forstå det ærede medlem hr. Helge Madsens udtalelse i går om, at det er noget helt nyt, retsforbundet er kommet i.

Den højtærede minister uden porteføljes tale i dag var også helt anderledes, end hans taler plejer at være. I dag talte den højtærede minister slet ikke om skatter og afgifter på samme måde som før valget, og når den højtærede minister taler om den deponeringsordning, som venstre og de konservative foreslår, undlader den højtærede minister at nævne, at denne deponeringsordning i sig indebærer — det er forudsætningen for den — at den følges op af en 100 pct.s liberalisering for de varegrupper, der skal omfattes af deponeringsordningen.

Når den højtærede minister videre siger, at hele hans folketingsgruppe var enig med ham i at indlede det regeringssamarbejde, som nu er blevet resultatet, kan jeg ikke bestride det. Men jeg kan da i hvert fald sige til den højtærede minister: det er ikke alle de kandidater, der var opstillet for hans parti, der var tilhængere af det samarbejde. Det er oven i købet sådan, at der er kandidater, der offentligt har bedt om undskyldning for, at de har samlet stemmer til retsforbundet på dette forkerte grundlag. Må jeg igen, hr. formand, bede om tilladelse

til at citere? Lad mig tage retsforbundets kandidat i Koldingskredsen, der skriver i Kolding Folkeblad:

„Hvis nogen vælger i Koldingkredsen og det øvrige Vejle amt ved min medvirken har givet sin stemme til retsforbundet og nu, som jeg, føler sig snydt og misbrugt, så giver jeg herved min uforbeholdne undskyldning. Arne Poulsen.“

For mig at se er der meget, der tyder på, at ikke mindst retsforbundet er kommet i lommen på socialdemokratiet. Den højtærede minister uden portefølje har en udpræget billeddannende evne, og den højtærede minister sammenlignede i dag regeringen med et landshold. Nu er jeg ikke særlig sportskyndig, men jeg spurgte en af mine venner, om det kunne være rigtigt, at man kunne sammenligne regeringen med et landshold. Han svarede: ja, det kan man; jeg må da indrømme, at det kan være rigtigt nok, men så må man nærmest kalde den højtærede minister uden portefølje en slags linjevogter på det hold.

Når jeg nu går videre med protokollen, kan jeg ikke se, at retsforbundet har fået noget positivt. Vedrørende valgloven forstod jeg oplæsningen af protokollen sådan, at retsforbundet havde fået tilladelse til, at hver af parterne fik lov til at beholde sit eget standpunkt. Er det ikke rigtigt?

Vedrørende hele det store grundskyldsproblem er det vel ikke nævneværdig anderledes. Til belysning af dette kan jeg nævne en udtalelse, som er fremsat af den radikale ordfører, det ærede medlem hr. A. C. Normann. Det ærede medlem er ikke blot en tiltalende mand, men også en selvstændig mand og en mand, om hvem man har lov at sige, at han ikke løber fra sine egne standpunkter. Jeg henviser til et referat i bladet Vestkysten for den 4. maj; det ærede medlem havde talt ved et vælgermøde i Tofterup forsamlingshus, og her beskæftigede han sig med en ledende artikel, der stod i Vestkysten den samme dag, hvori omtaltes grundskyldsproblemerne sammen med socialdemokratiets forslag om en